

Gdańsk, dnia 7 grudnia 2016 r.

Sygn. akt D - 39/16

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Przy okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]**

w składzie

Przewodniczący : Elżbieta Czarnecka

Członkowie : Anna Bogdanis

Władysław Leszczyński

z udziałem protokolanta: Dominika Wesołowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 7 grudnia 2016 r. w G [REDAKTOWANE] sprawy z odwołania ([REDAKTOWANE]) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 06.09.2016 r. o umorzeniu dochodzenia, w sprawie skargi na radcę prawnego [REDAKTOWANE] na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 06.09.2016 r. o umorzeniu dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

/-/ Elżbieta Czarnecka

Członkowie składu:

/-/ Anna Bogdanis

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale

D - 39/16

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOR] Anna Kłosowska po przeprowadzeniu dochodzenia na skutek zawiadomienia z dnia 9 marca 2016r. [REDAKTOR] na radcę prawnego [REDAKTOR] na podstawie art.17 § 1 pkt 2 w zw. z art. art. 74 ze zn. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych

(Dz.U. 2016.233) postanowiła w dniu 6 września 2016r. r. umorzyć dochodzenie w sprawie, które było uprzednio wszczęte w dniu 4 kwietnia 2016r. Skarżąca zarzucała radcy prawnemu [REDAKTOR] że była nękana oraz, że otrzymała w zamian za odstąpienie od umowy dożywocia propozycję otrzymania kwoty 300 tys. zł, za przyjęcie której, radca prawny obiecał cofnięcie pozwu wywiedzionego przeciwko Skarżącej. W uzupełnieniu skargi Skarżąca podniosła również, że radca przetrzymywał dowód osobisty [REDAKTOR] którą Skarżąca opiekowała się i posługiwał się nim a nadto nasyłał na Skarżącą pomoc społeczną i policję. W trakcie postępowania Rzecznik przesłuchał Skarżącą, radcę prawnego [REDAKTOR] a także zapoznał się z aktami sądowymi sprawy [REDAKTOR] toczącej się przed Sądem Okręgowym w [REDAKTOR] oraz aktami sprawy [REDAKTOR] przed Sadem Rejonowym w [REDAKTOR] i także dokumentami dostarczonymi przez radcę i Skarżącą.

Rzecznik ustalił,

że [REDAKTOR] w latach 2006 – 2014 pracowała u państwa [REDAKTOR] i [REDAKTOR]. W dniu 8 marca 2013 roku przed notariuszem [REDAKTOR] doszło do zawarcia przez Skarżącą z państwem [REDAKTOR] umowy o dożywocie. W październiku 2013 roku zmarł [REDAKTOR] a Jego syn [REDAKTOR] miesiąc po zgonie ojca, w listopadzie 2013 r. udzielił pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDAKTOR] do prowadzenia szeregu postępowań mających na celu zabezpieczenie spadku po [REDAKTOR] ich jak w szczególności ubezwłasnowolnienie matki [REDAKTOR] oraz unieważnienie umowy dożywocia. Radca prawny [REDAKTOR] w wykonaniu pełnomocnictwa wystąpił do Banku Zachodniego WBK [REDAKTOR] z dyspozycją zablokowania kont bankowych zmarłego [REDAKTOR] co zostało przez Bank wykonane. W styczniu 2014 roku [REDAKTOR] wystąpił o zablokowanie kont [REDAKTOR] do Banque Populaire D'Alsocce a w dniu 11 kwietnia 2014 roku radca prawny wykonując obowiązki doradcy tymczasowego [REDAKTOR] wezwał [REDAKTOR] do zwrotu kwoty 89.636 zł na rachunek bankowy Pani [REDAKTOR]

W chwili żądania zwrotu przedmiotowej kwoty toczyło się z wniosku syna I [REDAKT] reprezentowanego przez radcę prawnego [REDAKT] postępowanie o ubezwłasnowolnienie [REDAKT].

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez Rzecznika wynika także, iż [REDAKT] zawiadomił Policję oraz pomoc społeczną o sytuacji zdrowotnej [REDAKT].

Radca złożył do Prokuratury Rejonowej w [REDAKT] zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu przestępstwa z art. 286 k.k.. Na podstawie tego zgłoszenia, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w dniu 30 grudnia 2013 roku zostało wydane postanowienie o wszczęciu śledztwa, a następnie wniesiony akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w [REDAKT] w sprawie sygn. akt [REDAKT]. W dniu maja 2014 roku [REDAKT] działając na podstawie pełnomocnictwa [REDAKT] złożył do Sądu Rejonowego w [REDAKT] wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po [REDAKT].

Jak ustalił Rzecznik, radca [REDAKT] otrzymał dowód osobisty [REDAKT] od swojego Mocodawcy w grudniu 2013 a następnie po kilku dniach przekazał go do Prokuratury Rejonowej w [REDAKT] gdzie znajduje się w aktach sprawy karnej.

Rzecznik ustalił również, że [REDAKT], zgodnie z ustaleniami dokonany ze swoim Mocodawcą złożył [REDAKT] propozycję, aby za rekompensatą 300 tysięcy złotych zrezygnowała z prawa dożywocia ustalonego aktem notarialnym. Zawarcie ugody w tym przedmiocie skutkowałoby wycofaniem przez [REDAKT] pism z sądu dotyczących postępowania spadkowego.

Oceniając pod względem prawnym ustalony przez Rzecznika stan faktyczny sprawy Rzecznik stwierdził, że zarzuty stawiane radcy prawnemu nie znajdują uzasadnienia. Niezasadny okazał się zarzut Skarżącej, iż poprzez zablokowanie kont [REDAKT] nie miała środków do życia bowiem zgodnie z umową o dożywocie, zawartą w dniu 8 marca 2013 roku [REDAKT] w zamian za przeniesienie na jej rzecz prawa własności nieruchomości zobowiązała się do dożywotniego utrzymania [REDAKT] i [REDAKT] polegającego na przyjęciu ich jako domowników oraz dostarczania im pożywienia, ubrania, mieszkania zapewnienia odpowiedniej pomocy i pielęgnowania w potrzebie a także sprawienia pogrzebu. Z powyższego wynikało, iż to do obowiązków Skarżącej należało zabezpieczenie środków finansowych na potrzeby [REDAKT].

Bezzasadny zdaniem Rzecznika okazał się zarzut zawiadomienia Policji oraz pomocy społecznej o sytuacji zdrowotnej [REDACTED]. Zawiadomienie takie było podyktowane brakiem kontaktu z [REDACTED] zaś, kontakty z panią [REDACTED] były wstrzymane przez [REDACTED]. Instytucja pomocy społecznej ma na celu pomoc osobom, które same sobie nie są w stanie dać rady. Pracownik socjalny po dokonaniu sprawdzenia może podjąć dalsze kroki w celu pomocy. Osoba zawiadamiająca nie ma żadnego wpływu na dalsze działania instytucji pomocowej. Tym samym zarzut Skarżącej o nękanie jej i pani [REDACTED] w tym zakresie nie znajduje potwierdzenia. To Ośrodek Pomocy Społecznej podejmuje decyzje jakie działania, w zależności od sytuacji należy podjąć. Powyższe odnosi się także do działania Policji.

Złożone do Prokuratury Rejonowej w [REDACTED] zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu przestępstwa z art. 286 k.k. zostało wykonane na podstawie pełnomocnictwa i miało na celu zabezpieczenie majątku [REDACTED]. Nie wykraczało poza zakres pełnomocnictwa.

Dowód osobisty [REDACTED] radca otrzymał od swojego Mocodawcy w grudniu 2013 roku a Skarżąca nie wskazała w jakiej sytuacji i kiedy radca posługiwał się tym dowodem osobistym.

[REDACTED] zgodnie z ustaleniami dokonany ze swoim Mocodawcą złożył [REDACTED] propozycję, aby za rekompensatą 300 tysięcy złotych zrezygnowała z prawa dożywocia ustalonego aktem notarialnym. Kwota została ustalona na podstawie szacunku majątku pana [REDACTED]. Pan [REDACTED] na podstawie testamentu powołał do połowy spadku [REDACTED]. Propozycja została złożona przez radcę w chwili, kiedy zarówno Mocodawca jak i radca nie znali treści testamentu [REDACTED]. Zawarcie ugody w tym przedmiocie skutkowałoby wycofaniem przez [REDACTED] pism z sądu dotyczących postępowania spadkowego. Działanie radcy prawnego było uzgodnione z klientem i podjęte w jego imieniu.

Rzecznik uznał, iż wszystkie działania podejmowane przez radcę prawnego [REDACTED] były działaniami opartymi na udzielonych pełnomocnictwach i miały na celu ochronę interesów swojego klienta. Podejmując przedmiotowe czynności radca nie naruszył zapisów Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Biorąc powyższe pod uwagę Rzecznik wydał postanowienie o umorzeniu postępowania.

Od powyższego postanowienia skarżąca wniosła w dniu 12 października 2016 r. odwołanie za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDACTED].

W odwołaniu wniosła o ponowne rozpoznanie skargi na radcę prawnego [REDAKTED]. Zdaniem Skarżącej postanowienie zostało oparte na przesłuchaniu radcy prawnego oraz osoby obcej dla Państwa [REDAKTED] który okradł w przeszłości Państwa [REDAKTED] i nie zwrócił Skarżącej pożyczonych pieniędzy w kwocie 3000 zł. Skarżąca w odwołaniu wskazała, że nie kwestionuje pełnomocnictwa ale formę i zachowanie w zakresie przeprowadzania czynności. Zarzuca także nieprawdę co do rzekomego nieznania treści testamentów. Pani [REDAKTED] wskazuje, że nie rozumie faktu nasyłania Opieki Społecznej i Policji jako zasadnego skoro opiekowała się Państwem [REDAKTED] przez 7 lat i 8 miesięcy i w tym czasie mocodawca pana [REDAKTED] nie wykazywał zainteresowania zdrowiem i sytuacją w domu państwa [REDAKTED]. Zdaniem Skarżącej śmierć Pana [REDAKTED] stworzyła sytuację uzyskania korzyści majątkowej i stąd nagle zainteresowanie. Zdaniem Skarżącej nasyłanie Policji i Mops-u to nękanie Pani [REDAKTED] oraz Skarżącej czego skutkiem była śmierć Pani [REDAKTED]. Czynności z udziałem tych instytucji zbyły bezzasadne.

Proponowanie 300 tys zł jest wg Skarżącej przestępstwem. Wykonywanie zawodu radcy prawnego winno mieć miejsce i formę zgodną z zasadami etyki zawodowej.

Skarżąca wniosła nadto o przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego przez dopuszczenie dowodu z zeznań świadka [REDAKTED] jako świadka wszystkich sytuacji oraz o przeprowadzenie dowodu z zeznań siostry ciotecznej Pani [REDAKTED] w aktach w Sądzie w [REDAKTED].

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OiRP w Gdańsku rozpoznając sprawę w dniu 7 grudnia 2016 r. po zapoznaniu się ze zgromadzonym w toku dochodzenia materiałem dowodowym oraz materiałem dowodowym w postaci dowodu z zeznań świadka zawnioskowanego przez Skarżącą a także z uzupełniających zeznań Skarżącej złożonych do protokołu w dniu 7 grudnia 2016r. zważył, że odwołanie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd pominął dowód z zeznań siostry ciotecznej Pani [REDAKTED] w aktach w Sądzie w [REDAKTED] z uwagi na brak sprecyzowania okoliczności, jakie miały być udowodnione za pomocą tego dowodu, brak skonkretyzowania sprawy sądowej i Sądu.

Sąd ustalił, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał zaskarżone postanowienie po zgromadzeniu kompletnego materiału dowodowego w sprawie. W ocenie Sądu Rzecznik przeprowadził postępowanie odnosząc się do wszystkich zgłoszonych przez skarżącą zarzutów. Oceniał i wyjaśnił w sposób wnikliwy i zupełny

wszystkie okoliczności sprawy, podawane przez skarżącą jako podstawy dla odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego []!

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego zaprezentowane w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia z dnia 6 września 2016 r., iż wszystkie zarzuty skarżącej podnoszone wobec Rady Prawnego w niniejszym postępowaniu nie znajdują uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym, a działania zawodowe radcy prawnego, które podejmował w wykonaniu pełnomocnictwa, które otrzymał, nie uzasadniają podejrzania jakoby popełnił przewinienie dyscyplinarne polegające na zawinionym, nienależytym wykonywaniu zawodu radcy prawnego (art. 64 ust. 1 pkt 1 Ustawy), lub też na popełnieniu czynu sprzecznego z zasadami etyki radcy prawnego (art. 64 ust. 1 pkt 2 Ustawy).

Skarżąca w swoim odwołaniu stwierdziła, że nie stawia zarzutów odnośnie pełnomocnictwa co oznacza, iż zgadza się ze stanowiskiem Rzecznika, że pełnomocnik radca prawny [] działał z upoważnienia i woli mocodawcy w granicach prawa powszechnego. Zdaniem Sądu wszystkie działania przez pełnomocnika czynności prawne były należycie umocowane i wskazywały na dążenie do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy rozporządzenia za życia swoim majątkiem przez małżonków [] Pełnomocnik podejmował zarówno próby ugodowego załatwienia sprawy rozwiązania umowy dożywocia, która była niekorzystna dla jego klienta jak i z udziałem instytucji państwowych typu Ośrodek Pomocy Społecznej, Policja, które miały potwierdzić przede wszystkim stan zdrowia i sytuację w domu Państwa [] do którego nie miał wstępu jedyny syn ale także i przede wszystkim na drodze postępowania sądowego. Sąd nie dopatrywał się w zgromadzonym materiale dowodowym dowodów wskazujących na osobiste nękanie Skarżącej przez radcę prawnego. Nie można też postawić radcy prawnemu zarzutów bulwersującej formy i zachowania w zakresie przeprowadzania czynności. W ocenie Sądu to konflikt interesów stron spowodował subiektywne odczucie Skarżącej jakoby była nękana. Brak jest też jakiegokolwiek dowodu na okoliczność, że zgon Pani [] nastąpił z powodu działań radcy [] []. Sąd przychylając się do wniosku Skarżącej przesłuchał świadka w osobie [] która zeznała do protokołu, że jeden raz spotkała mecenas [] podczas wyjazdowej czynności Sądu, która odbyła się w domu Państwa []. Z zeznań świadka poza stwierdzeniem „mecenas źle się zachował, nie szanował Pani []” i „źle go oceniam” nie wynika, jakie zachowanie według świadka było naganne. Dowód z zeznań świadka [] nie może być zdaniem Sądu obciążający dla radcy ponieważ poza negatywną oceną radcy ukształtowaną głównie na podstawie relacji słownych

Skarżącej, świadek nie miała okazji i sposobności obiektywnie zapoznać się z argumentacją strony przeciwnej tj. [REDAKTOWANE] i pełnomocnika [REDAKTOWANE]

Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz fakt, iż w toku rozprawy przed Sądem skarżąca powołała okoliczności, które jednakże nie wpłynęły na wynik przeprowadzonego postępowania dowodowego, uzasadniło to w ocenie Sądu utrzymanie w mocy zaskarżonego Postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne.

Przewodniczący składu:

/-/ Elżbieta Czarnecka

Członkowie składu:

/-/ Anna Bogdanis

/-/ Władysław Leszczyński

/-/ właściwe podpisy na oryginale